

Poslovni broj: UsI-269/15-9

REPUBLIKA HRVATSKA

UPRAVNI SUD U SPLITU

Put Supavlja 1

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sutkinji toga suda Mireli Valjan-Harambašić, te Marijani Jurić, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja Krešimira Vejića iz Ploča, Ul. Staševačka 34, zastupanog po opunomoćeniku Nediljku Vejiću iz Ploča, V. Nazora 4, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5, radi sukoba interesa, nakon usmene i javne rasprave, zaključene 22. rujna 2016., objavom odluke temeljem čl. 61. st. 5. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10, 143/12 i 152/14), 30. rujna 2016.,

p r e s u d i o j e

Poništava se odluka tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, broj: 711-I-866-P-51/15-07-17 od 23. travnja 2015. godine i predmet se vraća tuženiku na ponovni postupak.

Obrazloženje

Osporenu odluku tuženik je donio na 94. sjednici održanoj 23. travnja 2015., na način da ista glasi: "I. Imenovanjem srodnika po tazbini – tasta, oca svojeg bračnog druga, u Odbor za procjenu nekretnina u vlasništvu Grada Ploča, koji Odbor gradonačelniku predlaže početnu prodajnu cijenu nekretnina u vlasništvu Grada Ploča, na temelju diskrecionog prava odlučivanja kojeg ima kao gradonačelnik, pri čemu se navedenog srodnika prema svim osnovama i okolnostima opravdano može smatrati interesno povezanom osobom dužnosnika, dužnosnik je u situaciji kada se njegov privatni interes nalazi u koliziji s javnim, zloupорabio posebna prava dužnosnika koja proizlaze ili su potrebna za obavljanje dužnosti, čime je počinio je povredu članka 7. stavka 1. podstavka c) ZSSI-a. II. Za povredu ZSSI-a opisanu pod točkom I. izreke, dužnosniku se izriče sankcija iz članka 42. stavka 1. podstavka 2. ZSSI-a, obustava isplate dijela neto mjesecne plaće u ukupnom iznosu od 5.000,00 kn, koja će trajati 5 mjeseci, a izvršit će se u 5 jednakih uzastopnih mjesecnih obroka, svaki u pojedinačnom iznosu od 1.000,00 kn."

Tužitelj je pravovremeno podnio tužbu ovome суду protiv osporene odluke tuženika zbog bitne povrede pravila postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i zbog odluke o sankciji. Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da je dispozitiv pobijane odluke nejasan i u suprotnosti s obrazloženjem osporene odluke, radi čega da se ne može ispitati, da u dispozitivu pobijane odluke nema odgovarajućeg utvrđenja o navodnom sukobu interesa ili o zlouporabi posebnih prava dužnosnika koje stanje bi bilo podvedeno pod odgovarajuću sankciju iz Zakona, da iz odluke

proizlazi da je tužitelj kažnen zbog mogućeg sukoba interesa, dakle ne zbog nastalog ili nastupjelog sukoba interesa, da to što je imenovao punca u jedno stručno-radno tijelo s pravom na određenu naknadu za rad u tom tijelu nije takvo imenovanje koje je utjecalo i/ili moglo utjecati na nepristranost odluka koje tužitelj kao dužnosnik donosi, da pravno relevantne činjenice nisu utvrđene ili su pogrešno utvrđene, a kada su utvrđene da je iz tako utvrđenog činjeničnog stanja izведен pogrešan zaključak, da se u tuženikovoj odluci samo paušalno ponavlja zakonska zloupotreba posebnih prava dužnosnika, da se nigdje u odluci ne navodi koja su to posebna prava dužnosnika zloupotrebljena, niti u kojoj su mjeri ta prava povrijeđena odnosno zloupotrebljena, da tuženik nije valjano utvrdio visinu naknade koju je za rad u Odboru ostvario tužiteljev punac, da je tuženikova odluka u cijelosti arbitarna kako u dijelu kojim je utvrđena zlouporaba posebnih prava, a koji nije sukob interesa, tako i u dijelu koji se odnosi na izrečenu sankciju, da je povrijeđen zakon na štetu tužitelja jer je tuženik samostalno provodio prikupljanje dokaza puno ranije nego što je donijeta odluka o pokretanju postupka, da po zakonu tuženik može tražiti podatke, ali podatke može tražiti tek kada doneše odluku o pokretanju postupka, jer prije odluke o pokretanju postupka samoga postupka nema, da je tuženik pogrešno primijenio odredbu članka 4. stavak 5. ZSSI-a, da ne može tuženik tumačiti pojam „povezane osobe“ drugačije nego što taj pojam znači po Konvenciji o ljudskim pravima, da budući je tužiteljev punac ostvario malu imovinsku korist nije logično ni pravedno tužitelju izreći sankciju u visini dva i pol puta veću od zakonskog minimuma, da tuženik navodi da je promatrano razdoblje od stupanja na snagu Zakona do donošenja pobijane odluke, a da je zakon stupio na snagu 10. ožujka 2011., te da tuženik protivno svojem stavu o „promatranom razdoblju“ uzima u obzir isplate izvršene tužiteljevom puncu u 2010. godini i cijeloj 2011. godini, da je za 2010. godinu isplata bila najveća u iznosu od 1.509,91 kuna, da kako tuženik nije utvrdio visinu naknade troškova tužiteljeva punca za rad u Odboru, a za koje tuženik tvrdi da nije trošak nego „plaćena funkcija“, to je odluka o visini sankcije potpuno arbitarna, jer se ne zna je li tužiteljev punac ostvario neznatno, malu ili znatnu imovinsku korist, da je stoga odluka u dijelu koji se odnosi na sankciju pravno neodrživa. Tužitelj je predložio da sud poništi osporenu odluku i da naloži tuženiku da tužitelju naknadi troškove upravnog spora, s tim da je na raspravi održanoj kod ovog suda 22. rujna 2016. opunomoćenik tužitelja povukao zahtjev za naknadom troškova upravnog spora.

Tuženik je dostavio odgovor na tužbu, u kojem odgovoru je u bitnom naveo da u cijelosti osporava osnovanost tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva, da iz obrazloženja jasno proizlazi da situacija sukoba interesa u kojoj se opravdano može smatrati da je privatni interes povezane osobe mogao utjecati na nepristranost u obnašanju javne dužnosti proizlazi iz imenovanja povezane osobe na funkciju u tijelu Grada Ploče, da je netočna i neosnovana tužiteljeva tvrdnja da su u postupku pred tuženikom počinjene bitne povrede postupovnih propisa, da tužitelj pogrešno iščitava obrazloženje pobijane odluke, da iz obrazloženja jasno proizlazi da situacija sukoba interesa u kojoj se opravdano može smatrati da je privatni interes povezane osobe mogao utjecati na nepristranost u obnašanju javne dužnosti proizlazi iz imenovanja povezane osobe na funkciju u tijelu Grada Ploče, da je ova okolnost trajala kroz cijelo razdoblje od stupanja na snagu ZSSI-a, odnosno od 10. ožujka 2011. pa nadalje, u kojem razdoblju tužitelj nije razriješio povezanu osobu od obavljanja predmetne funkcije, tim više što je odlukom tužitelja od 8. travnja 2014. sastav istog tijela mijenjan, da je podatak da je tužiteljevom tastu počevši od 2009., otkada tužitelj obnaša predmetnu funkciju, Grad Ploče isplatio bruto iznos od ukupno 5.303,04 kuna naveo tužitelj u svojem očitovanju na odluku o pokretanju postupka, da je četiri neto iznosa koja su tužiteljevu tastu isplaćena u godinama 2010., 2011., 2012. i 2013. tuženik utvrdio i uvidom u ovjerene prijave jedinstvenog upravnog odjela Grada Ploče, da tužitelj pogrešno tvrdi da je točan iznos bio relevantan za samo utvrđenje postojanja predmetne povrede ZSSI-a, da je netočna i tvrdnja tužitelja da je točan iznos naknade bio temeljni kriterij za izricanje sankcije a da isti nije točno utvrđen, da suština

utvrđene povrede proizlazi iz imenovanja tasta na funkciju u tijelu Grada Ploča, da smatra da nisu povrijeđene postupovne odredbe o dostavi pismena, da u svakom slučaju nije došlo do povrede koja je mogla utjecati na ishod postupka provedenog pred tuženikom, da je osporena odluka od 23. travnja 2015., kao i odluka o pokretanju postupka od 4. ožujka 2015. dostavljena tuženiku na adresu radnog mjesta Ureda gradonačelnika Grada Ploča uz posebnu povratnicu sa štampanom naznakom „preporučeno – osobna dostava“ i upisanu naznaku da je primatelj pošiljke „Krešimir Vejić“, da je osporena odluka tuženika upućena preporučeno – osobnom dostavom na adresu radnog mjesta tužitelja zaprimljena od strane opunomoćenika za zaprimanje pismena Grada Ploče dana 6. srpnja 2015., kako to proizlazi iz povratnice. Tužnik nadalje navodi da je Povjerenstvo jedino tijelo u Republici Hrvatskoj koje je nadležno utvrditi da li određeno postupanje dužnosnika predstavlja povredu odredaba ZSSI-a, te izreći Zakonom propisanu sankciju za utvrđenu povedu, da tužitelj neosnovano tvrdi da se predmetna funkcija koju je obavljao njegov tast ne može okarakterizirati kao plaćena funkcija, da se u postupcima iz nadležnosti Povjerenstva redovito javlja potreba da se relevantni podaci pribave i prije donošenja odluke o pokretanju ili nepokretanju postupka kako bi se mogla ocijeniti osnovanost i vjerodostojnost zaprimljenih prijava ili potvrditi određena saznanja o mogućoj povredi Zakona do kojih je tužnik sam došao, da predmetom ovog upravnog spora, odnosno ocjenjivanja suda ne može biti pravilnost tuženikove ocjene težine i posljedice predmetne povrede zakona, niti da li je za utvrđene okolnosti povrede zakona trebala biti izrečena eventualno blaža vrsta sankcije ili niža sankcija, da je predmetni postupak proveo u skladu s postupovnim propisima, da je tužnik u predmetnoj odluci pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, da je pravilnom primjenom materijalnog prava utvrdio da je tužitelj povrijedio odredbu članka 7. točke c) ZSSI-a te za istu povedu tužitelju izrekao zakonito i pravilno odmjerenu sankciju. Tužnik ističe da je iz prijemnog štambilja vidljivog na preslici tužbe razvidno da je predmetna tužba zaprimljena u pisarnici Upravnog suda u Splitu 10. kolovoza 2015., da tuženiku nije razvidno iz navedenog prijemnog štambilja suda je li tužba sudu predana u prijemnoj pisarnici ili je sudu upućena poštom preporučenom pošiljkom i kojeg datuma, te predlaže da ukoliko sud utvrdi da je tužba podnesena nepravovremeno da tužbu odbaci, podredno tuženik predlaže da sud doneše presudu kojom se odbija tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

Prije svega, u pogledu tuženikova prigovora nepravovremenosti tužbe, istaknuti je sljedeće:

Prema odredbi članka 24. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12 i 152/14, u dalnjem tekstu: ZUS-a) tužba se podnosi sudu u roku 30 dana od dostave osporene pojedinačne odluke.

Kako je opunomoćenik tužitelja zaprimio osporeno rješenje tuženika 6. srpnja 2015., što je vidljivo iz sadržaja dostavnice koja prileži tom rješenju (u spisu upravnog tijela), a tužbu je podnio, poštom i preporučeno, 6. kolovoza 2015. godine, po ocjeni ovog suda, tužba je pravovremeno podnesena u roku propisanom člankom 24. stavkom 1. ZUS-a. U tom smislu, prigovor tuženika nije osnovan, pa nisu ispunjeni zakonski uvjeti za odbačaj tužbe kao nepravovremene.

Sud je 25. kolovoza 2016. i 22. rujna 2016. održao javne rasprave, te je strankama, u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12 i 152/14) dana mogućnost izjasniti se o zahtjevima i navodima drugih stranaka, te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet upravnog spora. Na raspravu održanu 25. kolovoza 2016. pristupio je tužitelj uz opunomoćenika, a na raspravu održanu 22. rujna 2016. pristupio je opunomoćenik tužitelja, dok uredno pozvani tuženik nije pristupio na rasprave održane 25. kolovoza 2016. i 22. rujna 2016., stoga je Sud temeljem ovlaštenja iz članka 39. stavak 2. ZUS-a rasprave održao u odsutnosti uredno pozvanog tuženika.

Koristeći navedeno pravo iz članka 6. ZUS-a opunomoćenik tužitelja je na raspravi održanoj kod ovog Suda 25. kolovoza 2016. u svezi stručnosti tužiteljevog tasta za obavljanje poslova za procjenu vrijednosti nekretnina dostavio rješenje Općinskog suda u Kardeljevu od 29. ožujka 1984., poziv za vještaka od 6. lipnja 1985., rješenje Općinskog suda u Vrgorcu od 29. rujna 1986., poslovnog broja I R- 39/86, rješenje Općinskog suda u Vrgorcu od 22. listopada 1986., poslovnog broja P-47/86, rješenje Općinskog suda u Vrgorcu od 23. listopada 1986., poslovnog broja P 69/86, rješenje Općinskog suda u Vrgorcu od 29. listopada 1986., poslovnog broja P-89/85, te rješenje Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske od 6. rujna 2000., navodeći da je iz tih rješenja razvidno da je tast tužitelja bio dugogodišnji vještak poljoprivredne struke zbog kojeg razloga je imenovan kao stručna osoba u Odboru za procjenu vrijednosti nekretnina u vlasništvu Grada Ploče, ističući da je tek prošle godine donesen zakon kojim je uređen način procjenjivanja vrijednosti nekretnina u vlasništvu države i jedinica lokalne i regionalne samouprave.

Tuženik je u podnesku zaprimljenim kod ovog suda 20. rujna 2016. u odnosu na istaknute navode opunomoćenika tužitelja izričito naveo da nije ocjenjivao stručnost tužiteljeva tasta, niti je osporavao njegovu stručnost u ovom upravnom sporu, jer da isti ne bi niti mogao biti imenovan u predmetno tijelo Grada Ploče da nije imao potrebnu stručnost, već da je za postojanje povrede u konkretnom slučaju relevantna okolnost što je tužitelj na predmetnu „funkciju“ u tijelu Grada Ploče imenovao interesno povezanu osobu, te da je tužitelj morao prepoznati da će se naći u situaciji sukoba interesa i da je na predmetno mjesto morao imenovati drugu osobu koja za to ispunjava uvjete potrebne stručnosti.

Na raspravi održanoj 22. rujna 2016. opunomoćenik tužitelja zatražio je od suda dodjelu primjereno roka radi očitovanja na navode tuženika sadržane u podnesku zaprimljenom kod ovog Suda 20. rujna 2016., a koje traženje sadržajno predstavlja prijedlog za odgodu rasprave, koji prijedlog je Sud odbio iz razloga ekonomičnosti postupka.

Sud je izveo dokaze uvidom u svu dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog postupka u kojem je doneseno osporeno rješenje, te uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog spora. Stranke nisu imale dalnjih dokaznih prijedloga.

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, sukladno odredbi članka 55. stavak 3. ZUS-a, Sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

Prema odredbi članka 2. Zakona o sprječavanju sukoba interesa (Narodne novine, broj: 26/11, 12/12, 124/12 i 48/13 - dalje: ZSSI-a), koji ZSSI je stupio na snagu 10. ožujka 2011., u obnašanju javne dužnosti dužnosnici ne smiju svoj privatni interes stavljati iznad javnog interesa. Prema stavku 2. navedenog članka ZSSI-a, sukob interesa postoji kada su privatni interesi dužnosnika u suprotnosti s javnim interesom, a posebice kada: privatni interes dužnosnika utječe na njegovu nepristranost u obavljanju javne dužnosti ili se osnovano može smatrati da privatni interes dužnosnika utječe na njegovu nepristranost u obavljanju javne dužnosti ili privatni interes dužnosnika može utjecati na njegovu nepristranost u obavljanju javne dužnosti.

Člankom 3. stavkom 1. podstavkom 43. ZSSI-a propisano je da su gradonačelnici i njihovi zamjenici dužnosnici u smislu navedenog Zakona.

Prema članku 4. stavku 2. ZSSI-a, član obitelji dužnosnika u smislu ovog Zakona je bračni ili izvanbračni drug dužnosnika, njegovi srodnici po krvi u uspravnoj lozi, braća i sestre dužnosnika te posvojitelj, odnosno posvojenik dužnosnika, a prema stavku 5. navedenog članka ZSSI-a, povezane osobe u smislu ovog Zakona su osobe navedene u stavku 2. ovog članka te ostale osobe koje se prema drugim osnovama i okolnostima opravdano mogu smatrati interesno povezanima s dužnosnikom.

Člankom 7. ZSSI-a propisana su zabranjena djelovanja dužnosnika, koji u točki c. ZSSI-a, propisuje da je dužnosnicima zabranjeno zlouporabiti posebna prava dužnosnika koja proizlaze ili su potrebna za obavljanje dužnosti.

Članak 39. stavak 1. ZSSI-a propisuje da povjerenstvo može pokrenuti postupak iz svoje nadležnosti na temelju svoje odluke, povodom vjerodostojne, osnovane i neanonomne prijave ili u slučajevima kada raspolaže saznanjima o mogućem sukobu interesa dužnosnika. O pokretanju ili nepokretanju postupka, Povjerenstvo donosi pisanu odluku. Povjerenstvo je dužno izvijestiti podnositelja prijave o svojoj odluci.

Prema stavku 3. navedenog članka ZSSI-a, povjerenstvo će o pokretanju postupka iz stavka 1. ovog članka izvijestiti dužnosnika te obvezno zatražiti njegovo očitovanje o navodima prijave koje je dužnosnik dužan dostaviti Povjerenstvu u roku od 15 dana od primjeka pisanog zahtjeva.

Prema članku 98. stavku 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09 - dalje: ZUP-a), rješenje se sastoji od zagлавља, uvoda, izreke, obrazloženja, upute o pravnom lijeku, potpisa službene osobe i otiska službenog pečata javnopravnog tijela. Prema stavku 3. navedenog članka ZUP-a, izreka sadržava odluku o upravnoj stvari. Izreka mora biti kratka i određena. Kad odluka sadržava rok, uvjet, namet, pridržaj opoziva ili obvezu sklapanja upravnog ugovora, to treba biti sadržano u izreci. Prema stavku 5. navedenog članka ZUP-a, obrazloženje rješenja sadržava kratko izlaganje zahtjeva stranke, utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni pojedinih dokaza, razloge zbog kojih nije usvojen koji od zahtjeva stranaka, razloge donošenja zaključaka u tijeku postupka te propisi na temelju kojih je riješena upravna stvar.

Među strankama je sporna zakonitost odluke tuženika, te je li izreka odluke jasna i određena, kao i je li tuženik istu valjano obrazložio u smislu da bi iz iste nesporno proizlazilo da je tužitelj bio u sukobu interesa sukladno odredbama ZSSI-a.

Uvidom u spis tuženog tijela utvrđeno je kako je predmetni postupak pokrenut od strane tuženika povodom neanonomne prijave i da je tuženik donio odluku o pokretanju postupka broj: 711-I-573-P-51/15-04-18 od 4. ožujka 2015., koja je dostavljena tužitelju, te je tužitelj sukladno članku 39. stavku 3. ZSSI pozvan da dostavi pisano očitovanje u roku od 15 dana, koje očitovanje je tužitelj i dostavio tuženiku 17. travnja 2015., radi čega je po ocjeni ovog suda tuženik postupio sukladno obvezi iz članka 39. stavak 3. ZSSI-a.

Iz podataka spisa proizlazi da je tužitelj u svojstvu gradonačelnika rješenjem o osnivanju i imenovanju predsjednika, članova i tajnika Odbora za procjenu nekretnina u vlasništvu Grada od 19. listopada 2009., objavljenim u Službenom glasniku Grada Ploče, broj: 13/09, u Odboru za procjenu nekretnina u vlasništvu Grada Ploče imenovao Natku Vladimira, da je Natko Vladimir otac tužiteljeve supruge, te da je tužitelj 8. travnja 2014. u svojstvu gradonačelnika donio rješenje o izmjeni rješenja o osnivanju i imenovanju predsjednika, članova i tajnika Odbora za procjenu nekretnina u vlasništvu Grada, pri čemu su umjesto jednog dijela ranije imenovanih članova Odbora određena tri nova člana, te da je tast tužitelja i dalje ostao u navedenom Odboru.

Tuženik je u obrazloženju odluke u bitnom naveo da je tužitelj, koji ima status dužnosnika imenovao članove Odbora na temelju diskrecionog prava kojeg ima kao gradonačelnik, da tužitelj kao gradonačelnik nije bio dužan provesti javni postupak predlaganja i odabira kandidata, te iako nije bio u obvezi provesti bilo kakav javni postupak koji prethodi imenovanju članova Odbora, da je u cilju zaštite vlastitog integriteta i vjerodostojnosti bio dužan prepoznati da povodom imenovanja osobe koja se može smatrati s dužnosnikom povezanom osobom, nepristranost dužnosnika u odlučivanju može biti dovedena u pitanje, da je u cilju zaštite povjerenja građana u tijela javne vlasti trebao poduzeti radnje kojima bi iskazao spremnost zaštite javnog interesa u odnosu na moguće privatne interese, da suprotnim ponašanjem kada tužitelj diskrecionom odlukom imenuje svog tasta

koji je u mirovini na plaćenu funkciju člana Odbora koji tužitelju predlaže odluke koje se odnose na utvrđivanje početnih cijena nekretnina, iako na području Grada Ploča, te Dubrovačko-neretvanske županije postoje i druge stručne osobe odgovarajuće struke, predstavlja zlouporabu posebnih prava dužnosnika i da isto u javnosti narušava percepciju objektivnosti i transparentnosti rada Odbora, da navedeno postupanje smanjuje povjerenje građana u nepristranost akta koje isti Odbor predlaže, zaključivši da u konačnici isto može narušiti povjerenja građana u obnašanje dužnosti gradonačelnika Grada Ploča koji na osnovi odluka Odbora utvrđuje visinu početnih cijena nekretnina. Slijedom navedenog, razvidno je da je tuženik odluku o sukobu interesa tužitelja utemeljio na zaključku da imenovanjem tasta u Odbor za procjenu nekretnina u vlasništvu Grada Ploča tužitelj može narušiti percepciju objektivnosti i smanjiti povjerenje građana u nepristranost akta koje predlaže Odbor i da isto u konačnici može narušiti povjerenje građana u obnašanje dužnosti tužitelja u svojstvu gradonačelnika, a koje povjerenje građana u obnašanje dužnosti tužitelja, po ocjeni ovog suda, samo po sebi, ne bi predstavljalo sukob interesa, u smislu odredbe članka 2. ZSSI-a.

Naime, zabranjena djelovanja dužnosnika koja su navedena u članku 7. ZSSI-a moraju se tumačiti u okviru opće odredbe članka 2. ZSSI-a, kojom je definiran sukob interesa na način da takvim postupanjem mora doći do sukoba interesa, što znači da mora doći do sukoba između javnog i privatnog interesa, a to su osobito situacije kada privatni interes dužnosnika utječe, ili se osnovano može smatrati da utječe ili može utjecati na nepristranost dužnosnika u obavljanju javne dužnosti.

U odnosu na izreku odluke u kojoj je tuženik naveo da je dužnosnik, ovdje tužitelj, u situaciji kada se njegov privatni interes nalazi u koliziji s javnim, navesti je da iz obrazloženja osporene odluke tuženika u smislu članka 2. ZSSI-a nije razvidno koji privatni interes tužitelja je u sukobu s javnim interesom, a koji je tužitelj dužan štititi obzirom na zakone, položaj i ovlasti koje su mu povjerene kao gradonačelniku Grada Ploča, niti je razvidno na koji način je imenovanje tasta u Odbor za procjenu nekretnina u vlasništvu Grada Ploča, koji Odbor gradonačelniku predlaže početnu prodajnu cijenu nekretnina u vlasništvu Grada Ploča, utjecalo ili moglo utjecati na nepristranost tužitelja u obavljanju javne dužnosti, odnosno zbog čega se osnovano može smatrati da takvo imenovanje utječe na nepristranost tužitelja u obavljanju javne dužnosti, radi čega sud nije mogao otkloniti prigovore tužitelja da odluka tuženika nije valjalo obrazložena, na koji način je tuženik postupio protivno odredbi članka 98. stavku 5. ZUP-a.

Nadalje, tuženik je u obrazloženju odluke naveo da Povjerenstvo smatra da se povodom tazbinskog odnosa između dužnosnika, ovdje tužitelja i njegovog tasta, tužiteljev tast može opravdano smatrati interesno povezanom osobom u smislu članka 4. stavka 5. ZSSI-a, zaključivši da imenovanje tužiteljevog tasta u Odbor za procjenu nekretnina u vlasništvu Grada Ploča može predstavljati moguće zabranjeno djelovanje dužnosnika zlouporabom posebnih prava dužnosnika koja proizlaze ili su potrebna za obavljanje dužnosti.

Međutim, po ocjeni ovog Suda odluka tuženika ne sadrži obrazloženje temeljem kojih to činjenica i provedenih dokaza je utvrđeno da je tužitelj u svojstvu dužnosnika koristio javnu dužnost za osobni probitak ili probitak osobe koja je s njim povezana, odnosno da je bio u bilo kakvom odnosu ovisnosti prema tastu, niti je razvidno na koji način bi tast tužitelja mogao utjecati na nepristranost tužitelja u obavljanju javne dužnosti. Naime, iz obrazloženja odluke nije razvidno da bi na te okolnosti bili provedeni bilo kakvi dokazi u postupku koji je prethodio donošenju odluke o tome po čemu se tast tužitelja može smatrati osobom koja se prema drugim osnovama i okolnostima opravdano može smatrati interesno povezanom s dužnosnikom, te u tom smislu nije razvidno na temelju čega je utvrđeno da je tast tužitelja povezana osoba, u smislu članka 4. stavak 5. ZSSI-a.

Kako iz podataka spisa proizlazi da je Povjerenstvo razmatralo eventualno kršenje odredbi ZSSI-a temeljem navoda iz prijave u razdoblju od 10. ožujka 2011., odnosno od dana stupanja na snagu ZSSI-a do donošenja osporene odluke, Sud ističe da je tuženik u izreci odluke kao postupanje dužnosnika protivno odredbi članka 7. stavku 1. ZSSI-a naveo imenovanje srodnika po tazbini – tasta, a u obrazloženju odluke naveo je, što proizlazi i iz podataka spisa, da je tužitelj rješenjem od 19. listopada 2009. imenovao tasta u navedeni Odbor, dakle, u vrijeme kada na snazi nije bio ZSSI i kada tužitelj nije imao svojstvo dužnosnika u smislu članka 3. ZSSI-a, radi čega je po ocjeni ovog Suda osnovan prigorov tužitelja da izreka osporene odluke nije jasna i određena, jer u istoj nije navedeno razdoblje na koje se odnosi postupanje tužitelja, a koje bi bilo protivno odredbama ZSSI-a.

Također, osnovan je prigorov opunomoćenika tužitelja iznesen na usmenoj raspravi održanoj kod ovog suda 25. kolovoza 2016. da je u konkretnom slučaju postupljeno protivno odredbi članka 12. stavak. 4. Pravilnika o načinu rada i odlučivanja povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa (Narodne novine, broj: 126/12), prema kojoj se obavijest o održavanju sjednice na kojoj se donosi odluka o sukobu interesa, upućuje dužnosniku u odnosu na kojeg se postupak vodi, te drugim osobama koje mogu imati relevantnih saznanja za donošenje odluke Povjerenstva, jer u konkretnom slučaju iz podataka spisa ne proizlazi da je tužitelj dobio obavijest o održavanju sjednice na kojoj je donesena odluka o sukobu interesa.

Slijedom svega navedenog, a osobito budući izreka odluke nije jasna i određena, te osporena odluka tuženika ne sadrži obrazloženje koje bi omogućilo ocjenu njezine zakonitosti, Sud je istu ocijenio nezakonitom, radi čega je predmet valjalo vratiti tuženiku na ponovni postupak.

Stoga je na temelju članka 58. st. 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10, 143/12 i 152/14, dalje ZUS), u svezi s člankom 31. ZUS-a, Sud poništio osporenu odluku tuženika i predmet vratio tuženiku na ponovni postupak, koji je dužan u ponovnom postupku odlučiti o eventualnom sukobu interesa tužitelja, pri čemu je dužan pridržavati se pravnog shvaćanja i primjedaba Suda, u skladu s odredbom članka 81. stavka 2. ZUS-a.

U Splitu, 30. rujna 2016.

S U T K I N J A

Mirela Valjan-Harambašić, v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude žalba nije dopuštena, na temelju odredbe članka 66. a. ZUS-a.

